



ת"פ 59442/06/17 - מדינת ישראל נגד מ ע

בית משפט השלום ברחובות

6.9.2018

ת"פ 59442-06-17 מדינת ישראל נ' ע

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מ ע

הנאשם

נוכחים:

התובעת ע"י עו"ד חן נוב

הנאשם בעצמו

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים, עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

כמפורט בהכרעת הדין, הנאשם הגיע ביום 25.5.17, בשעה 10:00 לערך לקופת חולים כללית וביקש לקבל מרשם לתרופה מסוג קלונקס. רופאת המשפחה של הנאשם, המתלוננת, הסבירה לו, כי זה ניצל את מכסת הכדורים לה הוא זכאי לאותו חודש ועל כן לא ניתן לספק לו מרשם נוסף. הנאשם הסביר, שהוא צורך שני כדורים ליום במקום כדור אחד ועל כן הוא זקוק למרשם נוסף. המתלוננת הסבירה לנאשם, כי העלאת מינון תיעשה על ידי פסיכיאטר ולא על ידה. בנסיבות אלה, דרש הנאשם לקבל את המרשם, אחרת "היא לא תצא מהמרפאה וכי הוא יחכה לה בחוץ וזה לא יעבור סתם ושהיא תראה מה זה להתעסק אתו".

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

2. מחוות הדעת מיום 22.07.2018, עלה כי שוחחו טלפונית עם הנאשם וזה סירב להתייצב לראיון מיון ועל כן לא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

טענות הצדדים בתמצית



3. ב"כ המאשימה טענה שהנאשם הגיע לקופת החולים מבלי לקבוע תור, נהג ברופאה באופן אגרסיבי, ולבסוף איים עליה, והכל בשל סירובה משיקולים מקצועיים להיעתר לבקשתו לקבל מרשם לתרופה מעבר למכסה אותה הוא זכאי לקבל.

במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלמות הגוף והביטחון של המתלוננת ומידת הפגיעה הינה ברף הנמוך עד הבינוני.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה שבין מאסר קצר, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. לנאשם עבר פלילי הכולל 10 הרשעות קודמות בין היתר בעבירות אלימות ולחובתו מאסר על תנאי בן 3 חודשים אשר לא היה בו להרתיעו.

בשים לב לגילו של הנאשם ולמצבו הרפואי כפי שנחשף במהלך שמיעת התיק עתרה ב"כ המאשימה להטיל עליו מאסר קצר, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות לצד הפעלת המאסר המותנה, מאסר על תנאי מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננת.

4. הנאשם מסר שאינו מסוגל לבצע עבודות שירות עקב מגוון בעיות רפואיות מהן הוא סובל. בהמשך הוסיף "אמרתי, עבודות שירות אני לא יכול ואני יודע מה זה. בסופו של יום יוציאו אותי טיפוש, יגידו שאני סרבן. מישהו מתחשב בסוג של הבעיות הגופניות שלי? לא".

עיקר טיעוני הנאשם התייחסו לעצם הרשעתו ופחות לעניין העונש חרף הסבריו לגבי ההפרדה הנדרשת בין השניים.

לאחר השמעת הכרעת הדין שאלתי את הנאשם אם הוא זקוק לדחייה לצורך היערכות לטיעונים לעונש והוא מסר שלא. לאחר שמיעת טיעוניו הצעתי לו שהות להגשת מסמכים, שלא הייתה להם רלוונטיות לשלב בירור האשמה אך סברתי שהם יכולים להיות רלוונטיים לשלב העונש אך הנאשם מסר שהדבר כרוך בהוצאות כספיות ולכן אינו מעוניין לעשות כן.

כאמור הנאשם הופנה לממונה על עבודות השירות אך סירב להתייצב בפניו, כך שאין בפניי חוות דעת האם ניתן היה לשבץ את הנאשם בעבודות שירות אם לאו, ואם כן באלו תנאים.

בטרם יינתן גזר הדין הסברתי לנאשם את משמעויות אי התייצבותו בפני הממונה לבחינת כשירות והסיכון, כי הדבר עשוי להביא לגזירת עונשו למאסר בפועל, אך הנאשם עמד על סירובו להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות.

ראיות לעונש

5. הוגשו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (טע1) וכן המאסר המותנה מגזר הדין בת"פ 1521-03-15 (טע2).

דין והכרעה



קביעת מתחם העונש ההולם

6. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה, נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

7. **הערך החברתי** שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא ההגנה על שלווה הנפש, שלמות הגוף והביטחון של המתלוננת. עוד פגע הנאשם בחופש הפעולה של המתלוננת כעובדת הציבור, במסגרת מילוי תפקידה, וכנגזר מכך פגיעה בסדר הציבורי ובסדרי השלטון. הנאשם ביקש לערער על שקול דעתה של המתלוננת כסמכות מקצועית בכך שניסה להביא לשינוי החלטה מקצועית תוך איומים.

על החומרה באיומים על צוות רפואי עמד בית המשפט בע"פ 6123/05 דורון חתוכה נ' מדינת ישראל (25.12.05), פסקה 3):

"חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב דברים בו יחוש רופא כי הוא מאוים על ידי מטופל או על ידי בני משפחתו בקבלו החלטות מקצועיות המסורות לשיקול דעתו".

על איומים כלפי עובד ציבור נקבע ב ע"פ 4565/13 אמון חאלד נ' מדינת ישראל, (4.11.13), פסקה 9):

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר שהן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי"

החומרה בעבירת האיומים נעוצה במטרות אותן היא מבקשת להשיג. בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל (06.09.89), פסקה 6)נקבע:

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (PERSON`S PEACE OF MIND) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין".

וכן רע"פ 2038/04 לם נגד מדינת ישראל (4.1.16), פסקה 7), בו נקבע, כי "האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

8. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** בנסיבותיו של תיק זה הינה ברף נמוך- בינוני.



9. **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** יש לתת הדעת לכך שאמנם למעשה לא קדם תכנון מצד הנאשם, אך סירובו של הנאשם לקבל את החלטתה המקצועית של המתלוננת, שלא לספק לו מרשם וסירובו לפנות לגורם הרפואי אליו הפנתה אותו לשינוי המרשם ואיומיו שנועדו להביאה לשינוי החלטתה, הם מעשים חמורים. המתלוננת עזבה את חדר הטיפולים בטרם יסלים האירוע, כך שהאירוע לא הופסק ביוזמת הנאשם אלא עקב קטיעתו על ידי המתלוננת שפנתה לעזרה וביקשה להזעיק אבטחה ומשטרה.

איני מקלה ראש בצורך של הנאשם בתרופה לה היה זקוק, אך הדרך לקבלה הוא על פי התוויה רפואית ולא בדרישה המלווה באיומים לפגוע ברופא שלא יאות לתתה. מדובר בתרופה קבועה אותה נוטל הנאשם, כך שלא הייתה מניעה שהנאשם יפנה בערוצים המקובלים להגדלת המינון, כפי שביקש מהמתלוננת.

10. **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירת איומים הינה החל ממאסר על תנאי ועד למאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

א. ת"פ 6056-12-16 **משטרת ישראל נ' משה זוהר** (26.02.2018), הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים בך שקילל ואיים על רופא בבית החולים תוך שהניף אגרוף לעברו. על הנאשם הוטלו 45 ימי מאסר בפועל.

ערעור תלוי ועומד בע"פ (מחוזי מרכז) 52529-07-18 **זוהר נ' מדינת ישראל**.

ב. ת"פ 57730-10-15 **מדינת ישראל נ' דקל** (23.5.2017), הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירה של איומים בטלפון על רופאה במחלקת המיון על רקע סירובה לאשפז את בנה של הנאשמת. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הינו ממאסר על תנאי ועד שנה מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבותיה האישיות של הנאשמת והבעת החרטה הושתו עליה מאסר על תנאי ופיצוי.

ג. ת"פ 41366-10-13 **תביעות צפת נ' אלמלח** (12.05.2014), הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של איומים על רופאה אשר סירבה לאשפז אותו במוסד פסיכיאטרי. נקבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, שיכול וירוצה בעבודת שירות והושתו על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים במצטבר.

בע"פ 17453-06-14 **אלמלח נ' מדינת ישראל** (9.12.14) הקל בית המשפט בעונשו משיקולי שיקום והעמידו על 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

11. לאור נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם בתיק זה הינו ממאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

עמוד 4



12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הינו בן 66, סובל ממגוון בעיות רפואיות, כעולה מ- 1/ו - 2/ו. ממסך רפואי משנת 2013 (2/ו) עלה שהנאשם היה מעורב בתאונת דרכים לפני 13 שנה ומאז סובל מכאבי צוואר אחורי עם הקרנות לשתי הידיים כמו גם מכאבי עיניים והפרעות בראיית לילה.

הנאשם נוטל דרך קבע תרופה מסוג קלונקס, תרופה השייכת למשפחת תרופות ההרגעה, כפי שהסבירה המתלוננת בעדותה בפניי.

לנאשם מספר הרשעות מלפני שנת 2001 ואחת משנת 2016 בגינה הוטלו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי.

בשים לב לנסיבותיו של הנאשם אין ספק שהטלת מאסר, גם בדרך של עבודות שירות הינה ענישה מכבידה.

13. נוכח המפורט לעיל אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו העליון של השליש התחתון של מתחם העונש ההולם.

14. מעיון בת"פ 1521-03-15, התיק בו הוטל מאסר על תנאי בן 3 חודשים על הנאשם עולה, כי זה הורשע בעבירה של היזק לרכוש אך נקבע בגזר הדין, כי התנאי יחול על "עבירה בה הורשע, או עבירה שיש בה יסוד של אלימות". בנסיבות אלה, בצדק עתרה ב"כ המאשימה להורות על הפעלתו של התנאי בגין הרשעתו של הנאשם בעבירת איומים בתיק זה.

15. סברתי, כי בשים לב לעונש המאסר המותנה וחומרת מעשיו של הנאשם, עתירתה של המאשימה להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות הינה ענישה סבירה בנסיבותיו של התיק ונסיבותיו של הנאשם.

למרבה הצער הנאשם לא הסכים להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות, גם לאחר שהוסברו לו המשמעויות והסיכון שבית המשפט עשוי להטיל עליו מאסר בפועל, כך שלא התאפשרה הבחינה של כשירותו לריצוי עבודות שירות.

שקלתי האם ניתן וראוי להסתפק בעניינו של הנאשם בהארכת המאסר המותנה, אך עם כל הקושי שבהשתתף מאסר בפועל, במקום בו ניתן היה לאפשר עונשו ריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי שאין מנוס מכך. לא מצאתי שיקולים המאפשרים לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחם העונש ההולם. הנאשם בחר שלא לאפשר בחינת התאמתו לריצוי עונשו בעבודות שירות על ידי הממונה והרופא מטעמו, כך שאין עניינו של הנאשם דומה למי שנמצא כלא מתאים מטעמים רפואיים וראוי לרחמי בית המשפט.

בשים לב לחומרת העבירה, העדר שיקולים לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא וסירובו של הנאשם להתייצב בפני עמוד 5



הממונה אין מנוס אלא להטיל עליו מאסר בפועל.

16. הגם שמדובר בעבירת איומים ללא אלימות פיזית, אני סבורה שיש לקבוע, כי בעבירות אלימות כלפי רופאה במסגרת תפקידה, יש מקום להטלת רכיב כספי שגם בו יש כדי ליצור הרתעה.

אף שמצבו הכלכלי של הנאשם לא הוברר, בשים לב לגילו, העובדה שאינו עובד והוא עתיד לרצות עונשו במאסר, מצאתי להשית רכיב כספי בדמות פיצוי למתלוננת לצד התחייבות ולהימנע מהטלת קנס.

סוף דבר

17. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים שהוטל על ידי בית משפט השלום ברחובות ביום 4.12.16 בת"פ 1521-03-15, וזאת בחופף ובמצטבר, **כך שסך הכל ירצה הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל.**

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 28.10.18 בשעה 9:00 בבית המעצר ניצן ברמלה. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו-08-9787377.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים מהיום כל עבירת אלימות.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ש"ח. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.18 ויועבר למתלוננת.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 4,000 ₪ שלא לעבור במשך שנתיים העבירה בה הורשע. ההתחייבות תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות, ייאסר לתקופה של שבוע ימים.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי מרכז בלוד.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ח, 06 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.